

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the House agrees with the Fourth Report of the Business Advisory Committee.”

The motion was adopted.

Official Resolution Condemning Chinese Aggression.

(Debate continued).

Mr. SPEAKER.—We will now resume the debate. How many would like to participate in the debate ?

(About Thirty Hon'ble Members stood up.)

May I mention that according to the revised programme, the debate should be over today ? Therefore, every Hon'ble Member will kindly co-operate with me as far as possible by being brief. I am not going to shut out the debate. However I would suggest to the Hon'ble Members to be brief. Sri Suryanarayana Rao will commence.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—Mr. Speaker, I stand to support the resolution wholeheartedly. I would like to say that this war has brought in many things in its wake, both good and bad. Sir, it has upset our planned development. That is the major problem we have been faced with. But, with this war, national solidarity has been achieved. People have risen to a man to support the war efforts and to see that the Chinese aggression is removed. The enthusiasm created by this urge is unparalleled in history. It is said that in 1942, when the “Quit India” movement was launched, there was the biggest support for the cause. Possibly, Sir, this aggression on our soil has created perhaps the biggest awakening among our people to protect the integrity of our soil, to protect the integrity of our borders and to preserve the hard-won freedom. Sir, it has also helped us to forget small differences that were prevalent here and there. In that way, we have begun to think that we are a nation and not a few individuals or a few groups of language

speaking population. It has also made us realise that in planning the development of the State, it is not all that we have done is sufficient. It has shown that planning has to be revised. It has to be revised in such a way as to include the defence also. In our anxiety to improve the economic standards, in our anxiety to build the nation, in our anxiety to make the country big in every way and realise by that we are a big nation by numbers and that we are a big nation by our culture, also we possibly overlooked the defence development. I am not criticising while saying that. I am only pointing out that the time has come when we have to realise that the defence needs are as important as development in other fields. Therefore, I would very earnestly suggest a rethinking in this matter.

In war, it is necessary to take quick decisions and it is heartening to note that such a decision is being taken. The country is being mobilised for war effort and every production is planned for the defence of the country. Sir, in this war, it is also shown that the big mountain by itself is not a protective measure. It needs development in that area also. It is not that they did not take it. It is only our feeling that a little more effort is necessary in this direction.

More than all, there is this important aspect we have to take into consideration. We have read in the newspapers a few days ago that we have not only to protect ourselves against the enemies from outside, but we have to look within ourselves whether there are enemies within. It is rather a sad thing that in the borders of our country, there are a large number of fifth columnists, who have helped the enemy in out-flanking the Indian forces. The great reputation that the Indian Army has built up in the world has to an extent been rather toned down, because of the fifth columnists' activities of our fellow countrymen in the borders. When such is the case in the borders, (we know that the Government have taken prompt action that such things do not occur again) it is our feeling that such people are

there in every State in every town and city. It is true the Government have been taking note of such things and rounding up persons who are of doubtful loyalty. Still a lot has to be done. We are afraid that it would be rather too late before we realise that we should have awakened much earlier. Therefore, I would strongly request the Home Minister to have eyes and ears all round and to see that no person acts in any way that helps the enemy in his nefarious ways of grabbing Indian soil. Sir, in that direction, there is probably need for a little more curtailment of our own freedom or the freedom guaranteed under the Constitution. The Defence of India Act, no doubt, provides it. It is earnestly hoped that every person that is enjoying this freedom imposes a voluntary cut on himself. We are seeing, Sir, that there are sections and sections within our own country, which, in order to mobilise public opinion in the way of thinking of those particular individuals or sections—they are acting in a way that gives the impression to the outside world that all the upsurge and the enthusiasm created is not enough and that there are people in this country who think otherwise. That way, the voluntary imposition of self-restraint is not sufficient. When we have realised that people have not observed this restraint voluntarily by themselves, it becomes necessary for the State to impose it. I would therefore urge the Government to see that the guarantees under the Constitution are curtailed legally by the enforcement of the Defence of India Act. That is the only way to check the tendencies of a few persons who thwart war efforts.

I would like to say that even the freedom of the press may have to be curtailed to a certain extent. What all they publish need to be in such a way as not to create a panic or an impression that something big has happened which affects the Indian nation. Even in reporting, there is a method of telling what is to be told. It could be argued that they are only reproducing what is given to them by the news agencies, but even there a lot

could be done. I wish the Home Minister reads some of the headings that have appeared in newspaper. If he does that, then he would realise that possibly a conference of editors, publishers and printers would improve matters. I do not say that they are acting contrary to the interests of the nation, but I only suggest that their headings leave an impression on the people who are not able to understand things properly that something like a catastrophe has happened on the northern frontiers of our country. That is why I suggest a confence of the editors and proprietors of news papers for the proper presentation of news. Then I would say that we need to effect economy in every way. What are the ways by which economy could be effected is a thing which the State Government could best think of. We only wish to say that every pie be saved for national defence and maximum economy effected so that we may prosecute the war to a successful conclusion.

Then, Sir, as I said already, this war has generated a feeling of oneness and a feeling of patriotism in us. To keep up this tempo we need planned action. I only suggest that this tempo created should be kept alive and should not be allowed to degenerate. If it is allowed to degenerate then it becomes difficult for us to tone up again. There are some people who talk lightly about these matters. When cease fire was unilaterally ordered by the Chinese, there were some people here who went on saying that the war has ended. Such mentality should not be allowed to grow. If anybody talks like that, then he has to be pulled up and proper action taken against him. If he is a member of our own party we could tell him. but if he is a member of the Opposition.....

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—You can tell them also.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—We do tell them also. Whatever I say here, here I have told them also. Merely making suggestions may not go a long way many a time and so Government will have to see that such rumour mongers are dealt with properly.

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

There has been a whispering campaign going on that the war has almost come to a close or that the Chinese are very reasonable people and would come to terms with us and so we need not contribute money for the war effort any more. This is the whisper going on in some quarters. Of course, educated and cultured and people who can understand things properly will not be misled by this kind of rumour or weispens, but the problem is about the masses who understand very little about the implication of the so-called cease fire or the seriousness of the war and all that. It is among such people that this kind of rumouring and propaganda is being done. Such a propaganda is going on possibly in Bangalore also. We have to take action against such people and stop such propaganda.

Then, Sir, there has been spontaneous support for the war effort by the middle class, the lower middle class and the workers. The workers have come forward to work a day more in a week and work with better efficiency. That means greater output means better support for the fighting forces. If that is the attitude of labour who are said to be persons least interested in the war, I expect the other side to respond equally to the call of the nation. But from what we have seen during the last 1½ months, no such generous gesture has come from the other side. Industry has not responded properly possibly, they may be prepared to work the 7th day also or the night shift given the raw materials required for the extra work, but that is not sufficient. When the workers are putting in so much labour and creating national wealth, there must be a corresponding sacrifice from the producers or manufacturers also. Not only should they be more liberal individually, but collectively also industry will have to contribute to war effort. This is a period of emergency, a life and death struggle. If we do not act up to the time now, then even our survival will be at stake. In these circumstances, the managements of industries will have to be persuaded to contribute

all the wealth produced through extra working hours put in by workers to the war effort. If that is done, a sizable production material will be pumped into the defence effort. So this is a thing that we must impress upon the management of industries to do and the Government should work in that direction.

Then Sir, on the civil side also the war has created opportunities for employment. Opportunities for technical education also have been created in large numbers. Every effort must be made to persuade our people to enlist themselves for active service. Active service does not mean that we should go to the war front with rifle for fighting. If that becomes necessary, we have to do that. What I mean to say is that this war has provided opportunities for the largest number of persons to get into so many crafts and trades. This war may be only a temporary phase and last about a year or two but the vast number of persons who are trained during this period will have to make use of their training to increase our production and contribute to our continued prosperity, later on. For this purpose, we will now have to enlist ourselves in large numbers for defence effort so that after the war our people may have a better living and scope of employment. We will have to create an impression among the people that enlisting themselves for active service is very attractive not only for the present but also for the future and for that purpose we will have to think of what we should do to rehabilitate the persons returning back after the war.

When we tell him these are the certain facilities that will be available to him during service and during the period when he returns from service, possibly he will be interested to enlist himself or to send his people to the defence service. Therefore, Sir, what is more important is that we will have to conduct ourselves in a way that taking up defence is not only in the interest of the Nation, but it is also in the best interests of the individual. When this is brought home to him he will be more interested in joining the

defence service. That is a thing which will also have to be done and for that purpose the Committees that have been set up will have to be geared up or made to work in this way, going to the countryside and having meetings and all that. Therefore, it is very necessary that the District and Taluk units are strengthened or made to be active. No doubt there is enthusiasm even among the members of the Committee, but they do not know what to tell them, how, when to tell them and how to put it to them so that they become interested. Therefore, it is also very necessary that sufficient publicity and propaganda undertaken. Those people who are responsible to undertake these things should be properly supplied with literature, necessary information and necessary material with which they could go to the country and tell the people, explain to them and encourage them, that there is no reason to be afraid of war, our forces are quite strong, we have sufficient material and we have many facilities. Thus we can inspire confidence and thereby induce every individual to contribute in his own way to the defence effort; it may be by collection of funds or by donations of gold. This is a thing which has to be given a serious consideration. Sir, I wish to say that in other parts of the country, particularly in Bombay, the war publicity is growing in a very big way. It is better we also pay greater importance to this. It is not by Conferences and meetings, but by propaganda and publicity we will keep the tempo alive. Therefore, best propaganda is particularly needed and I wish the Government take up this immediately. This war has brought us to realise that we have got to be very economical in every way possible, and therefore even though it affects our development, even though it affects the speed of development, we may have to curtail all the unnecessary programmes and work and concentrate on the immediate necessities for the war. Of course, it is unfortunate that the Chinese, as we know, by a deceitful method have tried to break India back because by a comparison of themselves

with the neighbours they have found out that India is a country which is progressing so fast and is in the limelight and has a place in the comity of nations. Whatever be the motives of China, whatever be their ultimate objective. We will have to keep alive to the deceitful methods that the enemy may adopt whether it is in the field, in the countryside or in the country generally. Therefore, it will not be sufficient if we say that possibly we were not aware of it. We will have to keep ourselves alive. With these words, Sir, I wholeheartedly support the resolution.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಈಗ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಮತ್ತು ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಬೇರೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತ್ಯಾಗಕೂಡ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿನ ಧನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಉಳಿತಾಯವಾಗಬೇಕು. ಈ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕೂಡ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಬಲವಾಗಿ ಇರಲಿ, ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಅಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದ್ದುಹೊರತು ಈ ಕುತೃನಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇಶದ ಲ್ಲತಕ್ಕ ದುಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಡಗಿನಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಯುದ್ಧದ ಪ್ರೇರಣೆ, ಯುದ್ಧ ಮನೋಭಾವ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಖೆ ಆಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಉತ್ಸಾಹಿ ತರುಣರು ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ಲಂಚ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಹೋಲಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಬಂದಿದೆ. ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ)

ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದೇನು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ಟೂರ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ಹೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಟೂರ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ಕಳುಹಿಸಲು 200 ಹಾಳೆಗಳು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಆಷ್ಟೇ ಕವರುಗಳು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ 4-6 ಸಾರಿ ಟೂರ್ ಮಾಡಿದರೆ 25 ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ನೀವೇನೋಡಿ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಸಕ್ರೆಟರಿ ಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ಕಾಲ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

2-30 P.M.

ಜನಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುವುದರಿಂದಾಗಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಲೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವ ನೌಕರರಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರು ಇರುವ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ತಾಪತ್ರಯ ಬರುತ್ತದೆ? ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸ ನುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹರಕತ್ತು ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಎ.ಕೆ. ಇ. ಎನ್. ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ನವರಿಗೆ ಬೇರೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 3-4 ಜನ ಅಫೀಸರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. B. D. O. ಇದ್ದಾರೆ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ B. D. O. ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಈರಿತಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಜೀಪುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಿಗಿಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಸ್ಟೇಷನರಿಯಲ್ಲಿ 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಾಣನಂದ್ರ ಮಂಗಳೂರು ರೋಡು ಇದೆ. ಅದು 190 ಮೈಲಿ ಉದ್ದ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 3 ಜನ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇದ್ದಾರೆ. 20-25 ಜನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮೇನ್‌ಟೇನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೊಸರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೂರಾರು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1030 ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇರುವಾಗ 60 ಮೈಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಅವರಿಗೆ 7 ಜನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಪರ್‌ವೈಜರ್ ಮತ್ತು ಜೂನಿಯರ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಗಳಂತೂ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಜನಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಫೀಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸದ ಕಾಲವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ

ಬೇಕು. ಸಹಜವಾಗಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ಉಳಿತಾಯ ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ತರಹದಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯ ತೊಂದರೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಂಚ್ ಟೈಮು 2 ಗಂಟೆಯಿಂದ 3 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮಾವಾಗಲೇ ಆಗಲ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾರ್ಕ್‌ನ್ನು ಕರೆ ಎಂದು ಪೂನ್‌ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಆಗ ಈರಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಚ್ ಅವರ್ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಕ್ ಇನ್ನೊಂದು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಆದಷ್ಟೂ ಮೋತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕಬೇಕು. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಲಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಾಪ ತುಂಬಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಬೋಲ ಮಾಡಬಾರದು. ದೇಶದ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಯಾವರೀತಿ ಆಗತಕ್ಕವೋ ಅದೇರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೂ ಆಗತಕ್ಕ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದಲ್ಲಿ ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಆಗತಕ್ಕ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಕೊಟ್ಟ ಕಂದಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂ ಪೋರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು. ಆಗ ಜನಗಳು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಬಾಕಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ವನ್ನು ಜನಗಳು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

[SRI ANNA RAO GANAMUKHI (CHAIRMAN) in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಣ ಪೋರಾಗದಂತೆ ನೋಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಜನತೆಯಿಂದ ವಸೂಲಾದ ಹಣವನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನ ಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಕಂದಾಯ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ವಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಜನಗಳು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೇನು ಇಲ್ಲ. ಜುಡಿಸಿಯರ್ ಆಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅದಳತವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿತ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಲಂಚಕೋರತನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಳತದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರೋಷದೋಷ

ಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜನಗಳ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮನೋಭಾವ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಯಾವರಿಗಿರುವುದೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಚನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಸಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಬಂಡನಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಗ ಈ ಸಭೆಯುಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ಚೀನೀಯರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಹಭಾಷೆಗೆ ಬಹಳ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಪರ ದೇಶದ ಆಕ್ರಮಣ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಡವಳಿಕೆಗೂ ಬಹಳ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮತ್ತು ಮಾನವ ನಡವಳಿಕೆಯ ಧೈಯಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಘಾತಿಸ್ವತತ್ವ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಕ್ರಮಣ ಹಿಂದೆಂದೂ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವೈಶ್ವಿಯಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದನೆಯದು ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಹಳ ಸಂಧಿಗೊಂದಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡುಕಡೆ ಅಪಾಯದ ಪಾದ ವಿಪಾದಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯದು ಕಾಶ್ಮೀರ ಇನ್ನೊಂದು ಚೈನಾ. ಅದು ಈಗಲೇ ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಪಂಡಿತ ನೆಹರು ಅವರ ಇದುವರೆಗಿನ ಪಾಲಿಸಿಯಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಕಾಶ್ಮೀರವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೆಹರು ಮತ್ತು ಮೆನ್‌ನ ಅವರು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ರೋಷಾಂಕನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಷ್ಯಾ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಣಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಚೀನಾಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೆಕ್‌ಮೋಹನ್ ಲೈನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಈಗತಾನೆ Conditional ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ರಷ್ಯಾ ನುಮುನಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಾಯಕತ್ವ ನಮ್ಮ ಯೋಧರು ಹೋರಾಡಿರುವ ತರಹ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪಣ ಇದ್ದರೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಯುದ್ಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೋಡಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಸುಂಭವಾಗಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆಯದು ಪಶ್ಚಿಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಅಮೆರಿಕ ಕಮ್ಯೂನಿಸಂ ಕಡೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಫಲಕೊಡುವ ಕೃತಿಯಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ತೊಂದರೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಈ ಗಂಡಾಂತರ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಚಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರ ಹೇಳಿಕೆ ಅವರ ಕೃತಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಪಂಚ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ನೆಹರೂರವರ ಫಾರ್ಮ್ ಪಾಲಿಸಿ, ಆ ಪಾಲಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಇವೆ. ಅದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ನೈತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಭಾರತದ ನಿಲುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀ ನೆಹರೂರವರು ನಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನಿಯೋಗ ಕಳಿಸಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗಾರ್‌ಬೈತ್‌ರವರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಮಂಗ್ ಟೆನ್‌ನಾ conditional ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಕೆಂದರೆ ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ಹೇಗೋ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಒಳಾಡಳಿತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಾ ಅಗಾಧವಾಗಿ ದೇಶ ಸೇವೆಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಹಣ ವಂತರು ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ವಸೂಲಾಗಿರುವ ನಿಧಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಕೆಲವರು ಬೇಷರತ್ನಾಗಿ ದೇಶದ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಮತ್ತು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪಾರ್ಷ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬೆಂಬಲಕೊಡಲು ಶರತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಯಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿರಾಜರ ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಲು ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ಅದು ಅವರ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಶರತ್ತಿನ ಬೆಂಬಲದೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವವರ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಅನುಮಾನವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ವರ್ತನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವೇ ಬೇಷರತ್ನಾಗಿ ನೆರವಾಗಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಕೆಲವರು ಚೀಣಾವ ವಾದ ನೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನಿನ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿ ರಷ್ಯಾ ನಿಲುವನ್ನು ತಳೆದವೆಂದ ನೆರವು ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ನೆಹರೂವರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವರು ತಮಗೂ ಫ್ಯಾಸಿ ಸಂಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ನೆಹರೂವರ ಮುಂದಾಳತ್ವ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ನುಡುವ. Here is a person who will not bow down before insolent might; even. Bose dit not do it. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾದರೆ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. Co-existence, settlement by negotiationಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಬರಬೇಕೋ ಅಥವಾ might is right ಎನ್ನುವಂತೆ ದುಂಡಾವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮುಂದೆ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ, ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಯೋಧರು ನಮ್ಮ ಉತ್ತರದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಭದ್ರವಾದ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹೊಡೆದಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಿಲುವಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಬರುತ್ತದೆ, ದೇಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೋದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕ್ಷಿಪ್ರ ರಷ್ಯಾ ದೊಳಕ್ಕೆ 1000 ಮೈಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಯಾರು ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಸಜ್ಜಾಗಿ Offensive ಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೇನಲ್ಲ. ಇದು ಅಥವಾ ನಿಕ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧ ಎಲ್ಲ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವ ವಿಷಯ ಆದರೂ, ರಷ್ಯಾ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಭೂಮಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ಬರ್ಲಿನ್ ಪತನ ಮಾಡಿದುದು ರಷ್ಯಾ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಜರ್ಮನಿಗಿಂತ ಬಲವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬಂದರೆಂದು ನಾವೇ ನೂ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೊರಿಯಾ ಯುದ್ಧದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಭೂಭಾಗ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದೆ ಅಮೆರಿಕದವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ Naval Guns ಗಳಿಂದ ನಲವತ್ತು ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರ cross fire ಮಾಡಿದರು, ಅಲ್ಲದೆ air-cover ನಿಂದ ಬಾಂಬ್ ಮಾಡಿದರು. Their guns were capable of hitting targets beyond 30, 40 or 50 miles. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಮೊದಮೊದಲು ಚೀಣೀಯರ offence ನಲ್ಲಿ ಎರಡು

ದಿನಕ್ಕೆ ಅವರ ಡಿವಿಷನ್ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳನ್ನೇ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದರು. ಅಮೆರಿಕದಂತಹ ಬಲವಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಪ್ರೆಹೆಂಡಿಟವಾಗಿ ಚೀಣೀಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಯೋಧರು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ತಜ್ಞರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇದುವರೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋರಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಒದಗುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿ, ನಾವು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂಬುದು ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆವು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲೆಯೆತ್ತದೆ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ನೆ ಮಾತಿನಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಓದಿದೆ. ಈ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಒಂದು Officers training in arms must be re-orientated ಎಂಬುದು. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧ ಜನತಾ ಯುದ್ಧ. ಚೀಣಾಕ್ಕೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಆದಳಿತು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾಂಪಿಂಚಾಂಗ್ ಆದಳಿತದವರಿಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯುದ್ಧಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. They gave them plenty of arms. ಆದರೂ ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಜನತಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಆಸ್ತ್ರಗಳು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋರಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಕೂಡ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಾಗರಿಕರಾದ ನಾವು ನೇನಾ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯ ವೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ರಕ್ಷಣಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ತೊಂಬತ್ತು ಜನರು ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು civilian morale ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ನಷ್ಟ ಉರುಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಪಶ್ಚಿಮಗಳ ರಾಗಲಿ ಜನರು ಐದು, ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿ ಕೊಡುವಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕಷ್ಟ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ civilian moraleಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. The Central Government have arrested a few traitors whose influence was very baneful to the morale of the people as a whole. ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಸರ್ಕಾರದವರು Defence of India ಕಾನೂನನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಅನ್ವಯದಿಂದ, ಶಾರ್ಯಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, war effort ಯಾವಾಗಲೂ static ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಅದರ ಚೆನ್ನೋ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪಿರಳಿತದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆರೆ ಇಳಿಯಿತು; ಇದು ಸ್ಯಾಗತಾರ್ಕ್. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. Roving Commission ಎಂದು ರಚನೆಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಇರಾಖೆಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. That commission should visit each taluk for a day or two and do their job. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗಿನಿಸುತ್ತದೆ.

Mr. CHAIRMAN.—Now the House will rise for tea and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಸರಿಯಾದ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು. ಅದರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. War contribution ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ರೋಯಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು Auditors ಇರಬೇಕು. They must have full powers to see books and things like that. ಅವರು ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ಇರಕೂಡದು. ಸರ್ಕಾರ ವಿನೇನು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಅವರ ಮುಖ್ಯ

ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಶರೀರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂಸೈಟಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಲೆಖ್ಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Sri K. P. REVANNASIDDAPPA (Tiptur).—On a point of order. ಈಗ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರುತ್ಸಾಹವಿರಬೇಕೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ 3 ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ನಿರಾ).—ಇತರರಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್‌ಪ್ರಾಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಎಮರ್‌ಜೆನ್ಸಿ ಚಿಂತೆ ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರೂ ನನ ಎಮರ್‌ಜೆನ್ಸಿ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಇಂತಹ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಆಂಟಿಕರಪ್‌ಷನ್ ಇರಾಖೆಯನ್ನು ಸ್ಕ್ವಾಡ್ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇತರ ಇರಾಖೆಗಳಿಂದ ಈ ಇರಾಖೆಗೆ ಕಂಪ್ಲೀಂಟ್ ಬಾರದ ಹೊರತು ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಡ್ಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇಷ್ಟೆ. ಕೂಡಲೆ ರೋಯಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸಂಘಟನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗಿನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇದುವರೆಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದರು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಪರ್ವಕಾಲ ಆಗಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಏನೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಮೇಲೆ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾದುದಾಗಿದೆ.

Sri B. D. JATTI (Minister for Finance).—That has already been decided by Government. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಮೇಲೆ ಇರಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

Sri V. M. DEO.—With the minimum requirement of funds actual physical targets must be achieved in the shortest possible time by the Engineers. On the basis of that if an ability list is drawn up it will go a long way in fighting this war. ಅದರಿಂದ ಇಂತಹ ಎ ಬಿಲಿಟಿ ರಿಸ್ತನ್ನು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಆ ಇರಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಸಾಧಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಮಾಡಬಹುದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಪ್ಪಣ್ಣನವರು ಈಗ ಪಾನ್ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಶೇ. 25 ರಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ರಿಜಕ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮೋಷನ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಡಿಸ್ ಅಲೊ ಆಗಿದ್ದರೂ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಅದು ಬಂದಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಈಗ ದೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇಷ್ಟು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ದ್ವಿಂಕರಗೇ ಅಧುನಿಕ ಕಡ್ಡಾಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿ ಗುಣಪಡಿಸುವುದು ಬಂಡಿತ ವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕುಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಎದುರವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಈಗಿರುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಚೈನಾದವರ ಅಗ್ರೆಷನ್ ನಿಜವಾಗಿ ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವಾದುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವಕ್ಕೆ facists-imperialists-cum-superior nature theory ಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಅಪಾಯವನ್ನು ಚೈನಾ ಅಗ್ರೆಷನ್ ಮೂಲಕ ನಮಗೂ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿರುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳ ಪಾಕಿಗಳ ಕೈ ಕಳಗ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನವೆನಬೇಕಾದರೆ ಎಶೇಷವಾದ ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು. ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಂದು ಸರ್ವಿಯಾದರೂ ದೇಶ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸತ್ಯವಾದ ಮುಂದಿನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಗುರಿಯಾದ Communist Containment ಅನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ನಾವು. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬೆಂಜಿನ್ ಇರಿಯುವ ಹವಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಈಗಿನ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವೆಂದು ಅನುಮಾನ ತೀತವಾಗಿ ತೃತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಪುಕ್ಕಟೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಾದರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ದುಬಾರಿ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಿಯತೆಯಿಂದ ಚಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕಾಲಾನು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ (our development plans) ಧಕ್ಕಾ ತಂದಿತನ್ನು ಭಾವನೆ ಬರಬಹುದಾದ ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಮೆರಿಕ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಜನತೆಯೊಳಿವೇಕಾದ

ವಿಷಯ. ಹೀಗಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಫಲ ಮೊರೆಯುವ ವೆಂಬ ಆಶಂಕೆ ನನಗಿದೆ.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—Mr. Speaker, Sir, the resolution that has been moved by our Hon'ble Chief Minister condemning the unwarranted and unprovoked invasion of Red China has received unstinted support and approval of all sections of this House. It paves a great way for mobilising public opinion for keeping up the tempo and helps every one in the State to rise to the occasion. It is apparent that the aggression that is committed by the Chinese could not be justified under any circumstances and it is against all canons of decency and self-respect recognised by the international law. It has been said by many of our Hon'ble Members giving useful suggestions for a consideration of the Government in order to help mobilising public opinion and public strength in this matter. Sir, no civilised country even would have dreamt to take recourse to such an act, as has been indulged by Red China to-day. In addition to the useful suggestions that have been offered, let me wish to point out on this occasion that the foremost thing that is needed now at the present juncture is to see that sufficient propaganda is carried on not only in the interior parts, but also in rural parts of the State so as to apprise the people as to what is happening in the northern frontiers of our country. It is absolutely necessary to bring home this fact to each and every individual in the State by sending big posters, by sending appeals and by other means conveying to them as to what is happening to-day and seeing that they are also made to feel for the protection of the country. Such a thing is wanting. Sir, let me request the Government to take steps at least now to see that this propaganda is made, especially in the rural parts of our State. It has been said that public opinion has been mobilised to a greater extent. Still I am seeing that the response that is expected of the rich section is hardly encouraging. If I can tell my own experience in my Taluk up till now Rs. 35,000 have been collected and not even 5 per cent of the rich section

have come forward to make contribution voluntarily. So every effort should be made by the Government to make them feel that they contribute to this sacred cause and this is a matter for the serious consideration of the Government.

Sir, it has been said that so far as the purchase of gold bonds is concerned, the response is very poor, hardly encouraging so far as our State is concerned. Yesterday, the Finance Minister of the country Sri Morarji Desai has warned people that liberal conditions on such purchases now available would not be there in the course of a few days and the Government of India is particular in reducing the price of gold. When such a thing happens, the concessions that are now available, viz., 6½ per cent rate of interest, a person need not disclose the source where he got the gold from and other concessions like exemption from wealth tax. All these concessions would go and these people would be forced to purchase these gold bonds. We have got to make some efforts in this direction to see that gold which has been hoarded in the State of Mysore would come out forthwith, and the purchases of these gold bonds is made forthwith. Sir, I am suggesting that some sort of a scheme has got to be made by the Government to see that maximum collections towards defence fund take place. Supposing a businessman whose turnover is Rs. 100 now pays 8 annas for every Rs. 100 turnover and if a ryot or a landlord is made to pay an amount equal to the assessment that he is paying, it will be sufficient. If we adopt this course, in two months, it is possible for us to get 10 crores of Rupees in Mysore, and such a thing has got to be done early. Sir, it has been said that persons who are disloyal to the country are treated as anti-national. They must be put inside the bars. We should not rest content that a particular party or a group are also disloyal. As I could submit, there are very many people in the society who have not joined any other party, still they are not loyal to the country and have not risen to the occasion and such people

also should be treated as anti-national and some stringent measures have got to be taken to see that they are required to discharge the duties that have been cast upon them in view of this grave emergency. Yesterday, our Hon'ble Finance Minister pointed out that we have not instructed or we have not asked these Local Bodies to pay contributions. Now that is being done in several Taluks. Panchayats have contributed Rs. 500. Even the grant that they receive would not be more than Rs. 500. So I request the Finance Minister to see that a circular is issued.

Sri B. D. JATTI.—Today a circular was issued. As I suggested yesterday Local Bodies need not pay any contribution from their budget grants. They can collect money from the public and contribute.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಕವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).—ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೊಬ್ಬು ಅಯಿತು.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Is it that the Local Bodies who have already paid will be repaid ?

Sri G. V. GOWDA.—It is the proper time for the Government to see that stringent measures are taken for the collection of all the arrears of tax. It is a good augury yesterday we received information that Government had taken a decision to cut-down, 5 per cent this year and, 10 per cent next year in the expenditure on Government work.

In addition to this let me submit that very many useful suggestions have been made by the Resources and Economy Committee and Government could as well take some of the useful suggestions which will go a long way in avoiding wasteful expenditure. Those recommendations also may be implemented.

So far as prohibition is concerned, yesterday my friend discussed in detail. What is the opinion about that ? As a constitutional measure, it is intended to improve the health of the people, but what has it done ? It has become a menace to the society; it has proved a menace to the morale of the society. If I remember correctly, what the Constitution says is that intoxicating drug

(SRI G. V. GOWDA)

and liquor which is injurious to health should be prohibited. But, now what we are seeing to-day is a reverse process. So, in the interest of the State in the interest of the larger community in the State, I may submit that the Government would be doing a great service if they—think about this matter. Now, we have got a State which has taken a decision and this State also can follow the same suit.

So far as other matters are concerned, compulsory physical education must be introduced immediately in all schools and colleges. After all, our students are very enthusiastic and they wish to adapt themselves to the new circumstances. More and more students wish to join the National Cadet Corps and Auxiliary Cadet Corps and steps should be taken to see N.C.C. and A.C.C. units are expanded in each school and college. Our Government have given certain units to certain schools and they can double it or treble it. Therefore I am suggesting that they need not wait for the instructions of the Government of India in that direction. Yesterday, the Finance Minister was pleased to say that they have written to the Government of India about this. I do not know for what purpose they have to write. They have already established certain units in several schools and they could be doubled or trebled and see that more number of students are admitted to these National Cadet Corps.

Sri A. P. APPANNA (Virajpet).—It requires more assistance.

Sri G. V. GOWDA.—It is up to the Government to see that every facility that is required to expand N. C. C. and A. C. C. is provided because we have to give importance to this work. Training in First Aid is also necessary in colleges and schools. The Government have decided to implement discipline programme in 20 high schools. But I would request them to expand the national discipline programme in all the Government high schools and other high schools well managed by private bodies. It goes a long way to see that people are made alert and patriotic and

rise to the occasion. Sir, it is necessary to give training to technicians who are required for defence purposes.

We should thank our Hon'ble Chief Minister for having given a scheme of Rs.40 crores for increase of food production. Sir, all the minor and medium Projects that were contemplated under the draft plan were discussed in this House. I remember there were 28 medium projects proposed to be taken up under the draft plan and because the Government of India did not agree, it was pruned down to 15 or 16 projects.

Therefore, I am requesting the Hon'ble Chief Minister to see that all the 28 medium projects and all the minor schemes they have in hand are taken up immediately so that it could go along way in the increase of food production. These medium projects would cost Rs. 50 lakhs or Rs. 60 lakhs and in three or four years, these projects could be completed and facility of irrigation could be given. So far as irrigation wells are concerned, more power has to be given. I am sure the Government have understood the importance of giving power to irrigation pump sets and I hope they will go ahead with it. In fact departmental people must be asked to conduct surveys and send up proposals for getting this power to irrigation wells in rural parts. Many of the villagers do not know whom to contact and avail of the facility that is available. Therefore I am requesting the Government to see that electrical officers are instructed to go and conduct surveys and send up proposals to the Government and see that these irrigation wells in rural parts are provided with electricity. It has been indeed a pleasure to note that the Government have assured that all measures which would effect economy in the administration would be resorted to and implemented. I am suggesting that as far as possible the richer sections of the society, whether they are officers or whether they are members of this House or merchants or landlords, should rise to the occasion and voluntarily impose on themselves certain restrictions whereby more money could be saved and made available to the Defence Fund. In this way we could

help and support the Government of India in driving out the ruthless aggressor out of India. That should be the intention of the people of the State of Mysore.

ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ನಾವೋಷಿ (ಗುಲ್ಬರ್ಗ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ನನಗೇನೂ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇನು ಕನಕ ಬಿಟ್ಟೂ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆನು ಆಗಿತ್ತೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೀನೀಯರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಠೋರವಾಗಿ ಈ ಸಭೆ ಬಂಧಿಸಿದರೂ ಅದು ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಪ್ಪಣ್ಣನವರು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಯೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿಮಾಡಿ ರಸೀತಿ ಕೊಡದೆ ಕೆಲವು ಜನರು ಹಣವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಕ್ರಲಗು, ಕೂಲಿಗಾರರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಂದೊಬ್ಬರು ತಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವರು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೇಷಂಟ್‌ಮಿನ್‌ಸೆಡೆನವರು ಮಾತ್ರ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಚಿನ್ನದ ಬಾರ್‌ಗಳನ್ನು ದಾನದ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಕೇಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ನ್‌ಸನವರು 10 ಲಕ್ಷ 20 ಲಕ್ಷ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೂಲಿಗಾರರು ಒಂದು ತಾನು ಅರ್ಧ ತಾನು ಹೆಚ್ಚುಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಮತ್ತು ಬಂಗಾರವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಗೋಲ್ಡ್ ಖನಿ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೇಗರ್ ಕರಾರು ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲೂಕೂಡ ಚಿನ್ನ ಇಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಲಮಿಟ್‌ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ ನೂತ್ರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಐಟಂಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲೇಗರ್ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣಕಾ

ಸಿನ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ಬಂಗಾರ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಫಂಡಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಚಿನ್ನವೂ ಕೂಡ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಫಂಡಿಗೆ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕ ಬಂಗಾರ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಶೋಚನೀಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೋಟಿಜೆಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆ ಏಗೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಪ್ಪಣ್ಣನವರೂ, ಗಾಂಧಿ ವಿರಘ್ನನವರು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂಕೂಡ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದ್ದೆಯೂ ಸಹ ಈ ಪ್ರೋಟಿಜೆಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೋಟಿಜೆಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಡಿಸಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಟಿಜೆಷನ್‌ರಂದು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರೋಟಿಜೆಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೋಟಿಜೆಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಲಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬದಗುವುದಿಲ್ಲ.

4 P.M.

ಇನ್ನು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಹೊರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿ ಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಚೀನಾ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಯೂನಿಟ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೇಂದ್ರದ ಯೂನಿಟ್‌ನವರೆಗೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ಬರಹಗಾರರು ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂವರು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರು. ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ಸಲ ತಮ್ಮ ತರುವಾಯ ಈ ದೇಶದ ನಾಯಕರು ನೆಹರೂವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಚೀನಾ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಸಣ್ಣ ಯೂನಿಟ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೇಂದ್ರ ಸಮಿತಿಯವರೆಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ನಾಮೋಷ್ಠಿ)

ಕಂಡೆಮ್ ಮಾಡಿ 19-20 ಜನರನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೇಶದ್ಯೋಷಿಗಳಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಜನ ಏನು ತಾನೆ ಮಾಡಬಹುದು? ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು, ಪ್ರಗತಿಪರ ಬರಹಗಾರರು ಹಾಗೂ ಇತರರು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನಿಲುವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರು ದೇಶದ್ಯೋಷಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಕೆಲವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಏನೋ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಹಾಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವನೆಯು ವಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರೂರವರು ಶಾಂತಿಕಾಲದ ನಾಯಕ ರಾಗಿರಲು ಅರ್ಹರು, ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ರಾಗಿರಲು ಸರಿಯಾದವರಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಟೀಕಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಣವನ್ನು ಸಹ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ ಅನು ಮಾನ ಪಡಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಎ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೂ ರೆಕಗ್ನಿಟಿಡ್ ಯೂನಿಯನ್‌ವರು 7 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿ ತಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದು ದಿನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಫೀಸಿನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿ ಅಫೀಸು ಮುಚ್ಚುವಷ್ಟು ಅನಾ ಹುತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೆಲವು ಜನರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುವುದು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ದೇಶ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರು ಮೊದಲು ನಮ್ಮವರನ್ನು ಅಹ್ಮಾನಿ ಅನಂತರ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸದಿರುವುದು ಸ್ಫೋಟವಲ್ಲ. ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಾವೂ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು, ಚೀನಾ ದವರೂ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಸೋಲರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಗಲಾಟೆಯಾದರೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೋ ದೇಶದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಭಾರತ ದೇಶದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಲಂಗಾಯಿತರು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ವಕ್ರಲಿಂಗ ಪಂಗಡದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ದ್ಯೋಷಿಗಳೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿದರು. ಅದಂತೆ ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ವರ್ಗದ ಭೇದ ಮಾಡಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರೆಂದು ಡೂರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಬಹಳ

ಸಣ ಪಕ್ಷ. ಯಾವರೀತಿಯ ಭೇದಭಾವವನ್ನೂ ಇಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಕಮತ್ಯುಂಟಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲಿ ದಿದ್ದರೆ ದೇಶ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷ, ಜಾತಿ, ತತ್ವ, ನೀತಿ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಂದಿ ಇದೆ. ಅದರ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಸೈನ್ಯವಿದೆ, ಬಲ ಯುತವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸಾಲದು. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಜಾತಿ ಪಂಗಡಗಳ ಭೇದ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯ. ಈ ದಿವಸ ಚೈನಾ, ನಾಕೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಅಮೇರಿಕ ಮಿತ್ರವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ. ಈ ಸಲ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಲವರು ಅದಕ್ಕವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರೇಡಿಯೋ ಮೂಲಕ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನೆಂಬ್ಲಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ, ಬಾವಿ ಕೆಲಸ, ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಪಕ್ಷವೇ ಆಗಲಿ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಿನಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—I rise to support the resolution moved by the Leader of the House whole-heartedly. At the same time, I should like to suggest a few things which are quite essential for the defence of our nation. In a sense, Sir, we must be thankful to our aggressors, our enemies, for attacking our country, because, for the last one year, our leaders were in a fix—how to bring about national integrity. They were advocating, holding meetings and calling conferences, calling the attention of the people to integrate and be one and forget the communal, linguistic, provincial and all other differences. But.....

(Interruption)

That, I am going to say.

But the attack of the Chinese have roused the nation from one end to the

other, on all sides from the poorest to the richest, from the child to the oldest. This is really a boon to us, to have become one. As if we are one man, we are determined to fight the aggressor till the end. This is really a boon to us, and for that purpose, we must thank the Chinese for attacking us.

Yesterday, I was surprised when our Leader of the House said that the Chinese were at our borders, or at our door-steps. They have entered our house and they are not at our door-steps. They have got some portion of our house, of our nation and we cannot say that they are still on the border. This will be a misleading statement and we must say definitely that they have occupied our country.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—I do not think that I have ever made that statement. No. No. They have come into our house and they should get back. They are still in our house.

Sri V. S. PATIL.—We must be firm on this point. Our leader of the nation has persistently said that the Chinese have got into our land to an extent of not less than forty or fifty thousand miles. We must stick to that statement and see that every aggressor is thrown out of that boundary by force. I use the word force, because, they have entered by force must be repelled by force and not by negotiations. Negotiations at this stage will humiliate our country, will despirit our people and will bring the name of our country in the comity of nations far below or far lower than that of the Chinese. We cannot tolerate such things in the present context. We have to see that our enemy is thrown out first, even though we are backward in certain respects, so far as armaments are concerned. The question of these armaments is being solved by our leaders. They have realised that merely a peaceful policy or merely following the creed of the Ambar Charka is not the way in which we can defend our country. We have to purchase arms.

In my opinion, we have to train our youngsters for the battle fields. Otherwise, it is an impossibility to defend

our country. Every one is blaming the Chinese for aggression, because they have entered into our country. I would say that that aspect has not been fully studied by our people and by our leaders. We all know when a virulent type of plague or cholera or some other epidemic attacks us, we have to see how it has come to us, why it has attacked the people, what are the reasons for these things—all these aspects have got to be studied. The Chinese aggression is a similar type of epidemic that has come on us, on our country from the north. We have to see what are the reasons. I see that the main reason is, our weakness in defending our country. We have not trained our people. Can I say that the Jawans who fought during the last two world wars were encouraged by this Government? Were the encouragements, assurances and promises to the families of the jawans implemented? Because of the facilities offered by the Britishers to our Jawans, the British Government could win two world wars, because of the valour of the Indian Army. Recognising that valour, they gave so many facilities to our Jawans. But the moment our Congress Government came into power, they withdrew all those facilities from them. These people, our Congress people, thought that there was no use having violent power. They wanted peaceful power of resorting to Ambar Charka. This is no remedy to preserve our independence. We have to train every young man in our country to defend the country. What are we doing now? I heard that the N.C.C. and the Cadet Corps are to be increased. But these are long term projects. They cannot be used today. These mere children—I have seen the boys. Their height is not even of the rifle they hold. How could these poor boys use it on the battle field today? Today our need is strong men, able bodied youngsters to fight the Chinese. We have to keep up this strength by imparting compulsory training to every boy either in the high school or the college. That must be made compulsory. There is no doubt about it. But what about

(SRI V. S. PATIL)

today? That question has to be solved immediately. I learn that in Maharashtra, both the Government and the people have decided to contribute at least one young man from every house. We have to emulate such an example here. I assure you that in Maharashtra, lakhs of people will be going to the battle front. But what about our State here? I am sure, and I feel proud that so far as the border area is concerned, we will do the same thing. But what about old Mysore or New Mysore or other areas? Are they doing the same thing? That is the question which I should ask the Leader of the House. What steps have they taken to see that the youngsters from the age of 18 to 35 are encouraged to enter the Army? Have they taken any steps to encourage these people? Have they held any meeting to encourage them?

So far as we are concerned, we will provide them with any number of Jawans that the country requires, but we only say "Don't dishonour us and say that these people join the army because they are poor and have no means of subsistence."

AN HON'BLE MEMBER.—Nobody says that.

SRI V. S. PATIL.—That is what is said by Congress people and that is why I am hitting them back, it is for that reason Balasahebkhher had to withdraw all the concessions given to the ex soldiers. I would appeal to the hon. members of this House that every one of us who is between the ages of 25 and 35 years should join the army and see that our country is defended. A person like me who has crossed 60 years would not be admitted in the army. Otherwise I would have gone and joined the army. If the recruiting authorities admit me, I am ready to go and join the army.

I would like to suggest another remedy. This is a time of emergency and I would suggest that we should ask the Central Government to abolish both the Houses of the State legislature for the time being during the emergency

and that will result in saving a lot of money to the Government. The State can be ruled by the President, directly without any hitch as we find now one man saying another thing. If that is done the administration will go on smoothly during the emergency. If, however, my friends on the other side occupying the Treasury benches feel that they have sacrificed so much and have gone to jail for many times and so must stick to their posts, I should like to request them that at least let the Upper House be abolished now.

Then there is a big question before the country regarding gold. It is very difficult to get hold of sufficient gold to purchase arms and ammunition from abroad because the capitalist countries like England and America would not give anything without gold; they want Sterling and not our currency. That is the main difficulty. That is why it is very essential that we must have sufficient gold. India possesses sufficient gold. There is no doubt about it, but the rich people have hoarded it and it is very difficult to get hold of it. In this emergency we can enact a law that gold could be possessed only under a licence just as we have passed several laws to possess several things like arms, ammunitions, liquor, etc. only under licence. If the thing is not covered by a licence, then it can be attached and forfeited to Government. If we can pass such a law, then all these hoarders of gold will come forward and ask for licence from Government. When they come we can give them gold bonds in exchange for their gold. If they do not give their gold in exchange for gold bonds then their gold should be made liable to be forfeited. Such a law should be enacted in order to meet this emergency and get gold required to purchase arms and ammunitions.

Then, Sir, merely making appeal to the people and begging them for contributions is not enough. Nobody is willing to pay except the poor class. The poor class people will give. There is no doubt about it, but the richer class who want to become still more

rich will not come forward with contributions of money. So it is no use merely making an appeal for dan. The problem cannot be solved that way. We on this side will support every measure that comes before the House for increasing taxation to any extent during the emergency but not for the waste that is being committed by the Government and their henchmen up till now. I understand that Government are trying to take some economy measures for the emergency and that they want to increase some taxes, but I do not think these are sufficient and they will meet the need of the occasion. Government will have to take a very serious view of this matter and take the necessary steps.

Lastly, I would like to point out that when this House re-assembled after recess, the number of members present on the Treasury benches was hardly three. This is really a very sad state of affairs when such a serious matter is discussed here. When the question of our very existence is discussed on the floor of the House it is really unfortunate that the ruling party should be so negligent and so careless as not to be even present in the House in large numbers.

An HON'BLE MEMBER.—They are producing files.

Sri V. S. PATIL.—I should like to request my friends on the other side who are holding so many files before them, 'think of the emergency first and then look to your day to day work. That is all.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸಭಾನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಚೀನಾ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವ ಅಪ್ರಚೋದಿತ ದುರಾಕ್ರಮಣ ಬಂಧನೀಯ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶಾವ್ಯಂತ ಸಂಕಷ್ಟ ಕಟುವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಚೀತೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯವರು ಮಾತನಾಡುವ ತಮ್ಮ ಇತಿಮಿತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು. ಒಂದು

ದೇಶದ ವಿದೇಶಾಂಗ ದೋರಣೆ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅದರೂ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ತಳೆದ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ದೋರಣೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಷದವಾಗಿ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪುಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

4-30 P.M.

ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿ ನೆಕ್ರಿಯವಾದ ತಟಸ್ಥ ನೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಚೀನಾದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಭಾರತ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು ಎನ್ನುವುದು ಈಗಾಗಲೇ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ 1949ರಲ್ಲಿ ಕೋಮಿಂಗ್ ಟಾಂಗ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪತನವಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಚೈನ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಜನತಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಏನು ನಡೆದವು ಅವನ್ನು ನಾವು ನೂಕುತ್ತವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಟಿಬೆಟ್ ಮೇಲೆ ಚೀನಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದು ಇವತ್ತು ಚೀನಾ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ದಾಳಿಗೆ ನಾಂದಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಚೀನಾ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತು ನಾವು ಭಾರತದ ಭೂಭಾಗ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪರ್ವತ ರಾಜ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಸಾಯಿ ಚಿನ್ ಮರಗೂ 100 ಮೈಲಿಯ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಉತ್ತರ ಪರ್ವತ ಅಂಚಿನ ಸೀಮಾ (ನೀಫಾ) ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲವೇ ನೇಪಾಳ, ಭೂತಾನ, ಸಿಕ್ಕಿಂ ಇಂಥಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅವರು ತಮ್ಮವು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೇಪಾಳದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬರ್ಮಾದ ಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಗಡಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲನಿಂದ ಹಿವಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು 'ಹೈಮಾಚಲೀಯ Himachayan policy, ರೂಪಿಸಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಡಾ. ಲೋಹಿಯಾ ರವರು ಹೇಳಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಕೇವಲ ಪರಿಚಲಿಸುವ ಒಪ್ಪುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಚೀನಾ ಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಚೀನಾ ತಾನು ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ತನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಇವತ್ತು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸರಿ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಒಂದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿ, ತಾನೇ ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸ್ತಂಭನ ಮಾಡಿ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಕರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಯುಕ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲದೆ ಧಾಳಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಚೀನಾ ತನ್ನ ವಿಸ್ತರಣಾ ವಾದವನ್ನು ಇವತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ನಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಧೈಯ ಏನು, ತಾನು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನಾಬದ್ಧವಾಗಿ, ಪೂರ್ವ ಭಾವಿಯಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದು ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶ ದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಗುರುತವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ತಪ್ಪುಗಳು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ರೋಪದೋಷಗಳು ಹಾಗೂ ಅಸಾಹಸ್ಯತೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಅತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇವತ್ತು ಏನು ಚೀನಾದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯುದ್ಧದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಮುಂದು ವರಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂತ ಹೇಳು ವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಾವು ಯಾರನ್ನು ವಿರೋಧಿ ನುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅಥವಾ ಯಾರ ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಯಾವುವು; ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಏನು, ನಮ್ಮ ಬಲ ಏನು, ನಾವು ತುಳಿಯತಕ್ಕ ಹಾದಿ ಯಾವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರಾರು ಅಡ್ಡ ಬರ ಬಹುದು ಯಾರಾರು ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇ ಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯವಾದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಬೆರೆಯನ್ನಾದರೂ ತೆತ್ತು ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನೇಪಾಳ ದೊಂದಿಗೂ ಕೂಡ ನಾವು ಮಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಸದಾ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕಿಂ, ಭೂತಾನ ಎಂಥ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ನೆರವನ್ನು ನೀಡಬೇ ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸು ವಾಗ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂವರ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ತಾಟಸ್ಥ್ಯ ಅಥವಾ ನಾವು ಒಂದಾಗಿ ಇರೋಣ ಅಂದ ಮಾತುಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋ ಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬಾಂಧುಂಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ ಇದೆ. ಬರ್ಲಿನ್ ಸಮ್ಮೇಳನ ಇದೆ. ಆ ಫೋರಂನೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೈತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾದರೆ ಅಂತರಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಭಾರತದ ಕಷ್ಟಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ಅಮೆರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿ ಯಂತಹ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈಜಿಪ್ಟ್ ನಂತಹ ಸಣ್ಣ ದೇಶಗಳು ಅಥವಾ ಮರೆಯಾದಂತಹ ಸಣ್ಣ ದೇಶಗಳು ಏನಿವೆ ಅವೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಸಹಾನು ಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾರೇ ಕೊಡಲಿ, ಆಪತ್ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ ಆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗು ತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ, ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮಾತು, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಡೆಟ್ ಕೋರ್ಸ್, ಮತ್ತು ಅಕ್ಯುಲರಿ ಕಡೆಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು, ತಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಿಲಿಟಿಯಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳು ತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ತರಪೇತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅವ ರನ್ನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಆಗತಕ್ಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವ್ ಅವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಬಹಳ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸರ್ಕಾರ ಪತನ ವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಕೇವಲ ನಾವು ರಿಲಕ್ಷ್ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ನಮ್ಮ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾರೆ, ಶತ್ರು ಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪರದೇಶದವರು ನಮಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಾನ ಪಡ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಅವಶ್ಯಕ ಬಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಆಪತ್ತು ಬರುವುದು ಎಂದರೆ ದೇಶ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಾಕಾಶವಾಗುವುದು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಾರದು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಯಾರೂ ಧಾಳಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ ಭಾವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುವುದು ಒಂದು ತರಹ. ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಫಾರಮ್‌ಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೆ ನೀನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತೀಯೆ, ಅಂಥಾ ಸಮಯ ಬಂದರೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶ. ಬೇರೆಯವರು ದುರ್ಲಭ ಪಡೆದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಾಸ್ತವಿಕ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಇರಬೇಕು. ಮಿಲಿಟರಿಯ ಒಳಗಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾ

ಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆಯ ತನಕ ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಎನ್ನುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಥವಾ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದರು, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಡಿಮೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸೈನ್ಯದ ಒಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಶೋಷಣೋಪಗ್ರಹ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಎರಡು ಮೂರು ಹಂತಗಳಿಂದ ಸೇಮಿಸಿರುವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಡೆಟ್ ಕೋರ್ಸ್, ಅಕ್ಟಿವಿ ಕ್ಯಾಡೆಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜುನಿಯರ್ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಕಡೆ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಿಲಿಟರಿಯ ಸಂಘಟನಾ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಣ ಸಂಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಯಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವರೆಗೆ ಬಂಗಾರ ಇದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹಾಕಿದ್ದು ಬಹಳ ಇರಬಹುದು. ಬಂಗಾರ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಲಭ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾನೂನು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವ ಏನೆಂದರೆ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಬಡವರು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ತಮಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಹಣ ಇರುವವರು, ಬಂಗಾರ ಇರುವವರು ಅಂಥವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿ, ನಮಗೆ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೇ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಆಡುವುದಾದರೆ ತ್ಯಾಗ ಸಮಾನವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತಮಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕೊಡುವವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾದ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಂದ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ

ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಯುದ್ಧದ ಕಡೆ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವೊತ್ತು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿರುವುದರ ದುರ್ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಜನರು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ವ್ಯಾಪಾರ ದ್ರೋಹ ಚಿಂತನಮ್" ಎಂದು! ಯುದ್ಧ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆರೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದಷ್ಟೂ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವವರು ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ರುವಾಗ ಕೆಲವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಒಂದು ವರ್ಗ ಯಾವಕ್ಕೂ ಲಾಭವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಅನುಚಿತ ಲಾಭವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದುರ್ಲಾಭವನ್ನು ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವವರು ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರು ಇರಬಹುದು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದುರ್ಲಾಭದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಜನ ಎಂದು. ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾನೂನು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಪತ್ತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಪತ್ತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಬೆರೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಹೆದರು ವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ದೇಶದ್ರೋಹದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಧಾನಿಯವರೂ ಸಹ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ನಾಮೋಷಿಯವರು ಕೂಡ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರು ನಿಷ್ಠಾವಂತರು, ಅವರು ದೇಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವೊತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಣ್ಣಗಳು ಉಂಟಾದುವು. ಚೀನಾ ನಡೆಸಿದ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಹಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಚೀನೀಯರ ಆಕ್ರಮಣ ಸರಿಯೇ ಅಥವಾ ತಪ್ಪೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದುದರ ಕಾರಣ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮೇಲೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಶಂಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಧೃಂಧ್ವ, ಧೃಂಧ್ವವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯದ ಟೆಟೋ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯದಲ್ಲ ನಡೆದಂತಹ ಶೀಘ್ರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆಲ್ಬೇನಿಯಾದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮರೆಯ ಮತ್ತು ಆಕ್ರೋಶದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಅವರವರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊರಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಲು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ವಿಚಾರ. ಅದಾದರಿಂದ ಭಾರತದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾಪೋಲಿಯನು ವರು ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಗರಾಜೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳವರು ಚೀನೆಯವರ ದುರಾಕ್ರಮಣವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರೇಷ್ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಹಾದಿಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮಾಯವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಕರಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಏನು ಅರ್ಥಕೊಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮಿತ್ರರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಮೊದಲು ಹಿಂಸಾಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಆಗ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವು ಪಂಚಮಧ್ಯ ಎಂಬ ಆವಾದವೇ ಯಾರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಮವರೆಗೆ ಅದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೆಹರೂವರು ನಿರ್ಣಯ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಕ್ಕೆ ದೇಶ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆಯೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ನಾಪೋಲಿಯನು ವರು ಬಹಳ ಹೆವೈಯಿಂದ ನೆಹರೂವರನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಯಿದೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಸರ್ವಿಲೆಟ್ ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾರಬೇಕು. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಆಶಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಎರಡು ಅರ್ಥ ಬರುವ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆರಿಸ್ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಜೈಲನ್ನಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇವತ್ತು ವಿಚಾರ ಧಾರೆ ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿದೆ; ಹಣ ಶೇಖರಿಸಲು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಾವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ಕೈಯಿಲ್ಲ ತೋರಿಸಲಿ, ಮುಂದೆ ಬರಲಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಹ ಹೊರಲಿ. ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಚೀನಾ

ನದವಳಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರೆದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚೀನಾ ವಿರುದ್ಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರು ಎಂದು ಆರಿಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹಳ ಡಾಂಭಿಕತನದ ಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ಚೀನಾ ಹೆದರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ನಾನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಉಂಗುರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಹೆಸರು ಸಹ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಅತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಬ್ಸೀನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಲಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಂಟಾಣಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೂ ಸಹ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಹ ಅಶ್ಲೀಲ. ಇದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಠಿ ಮೆಥಡ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—There is no need to read it.

I do not think that it is irrelevant. But the Hon'ble member should make use of the idea that is there.

5-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರ ಇದರಿಂದ ನಾವು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ ಮಾತು ಇನ್ನೊಂದಿರಲಾರದು. ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 8 ಎಂದರೆನು, ಚೀನಾದವರಿಂದ ಯಾರು, ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಪೇದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಘುವಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಚೀನಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಹ್ಯಾರಿಮನ್, ಸ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅಳಿವು ಉಳಿವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಆನೇಕರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚೀನಾ ಯುದ್ಧ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬರಿಯ ಗಡಿ ವಿವಾದ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಡಿ ಒಂದು ನೆಪವಾಗಿರಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು—ಒಂದು 65 ಕೋಟಿ, ಇನ್ನೊಂದು 45 ಕೋಟಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನುಳ್ಳ, ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಮೈಮನಸ್ಸು, ಭರ್ಷಣೆ, ತಿಕ್ಕಾಟ ಯುದ್ಧ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದರೆ, ಇದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ವಿಪರೀತವನ್ನು ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೇರಿಂದ ನಾವು ಭಾರತೀಯರಾಗಿ, ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು, ನಿಜವಾಗಿ ಮೂಲಭೂತ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದ ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾದ ವಾಸ್ತವವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಗಂಭೀರವಾದ ರೀತಿಯ, ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದೇಶದ ಜನರು ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೇ ಎದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೇಳುವ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೊಂದಿದೆ. ಜನತೆಯನ್ನು ಕ್ಷಾಮದಾಹದಿಂದಲೇ ಅಥವಾ ಅನಾಯಕತೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಿಡಬಾರದು, ಅಲ್ಲದೆ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸ, ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಕಡೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಟಸ್ಥ್ಯದೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬಾರದು. ಒಂದು ಗಾದೆ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜುಮ್ಮಿನ ಮರ ಹತ್ತಿದೆ' ಎಂದು. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮುಳ್ಳಿರುತ್ತದೆ. ಹುಲಿಗೆ ಹೆದರಿ ಆ ಮರ ಹತ್ತಿದರೆ ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚುತ್ತದೆ. ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿವಕಾಶವಾಗಬಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಧೈರ್ಯವಾದ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಉಪಾಶೋಹಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ರಷ್ಯಾ ದೇಶ ನಮಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದು ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕೆಲವು ವರ್ತುಲಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿವೆ, ಇದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಐದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೂಡಿಸಬಹುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ದುಡಿಯುವ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನತ್ವಾನ್ವಿತವಾಗಿ, ಇರತಕ್ಕವರು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಕೂಡಲೇಯಿದ್ದರೆ, ಬರಿಯ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಶರ್ಯವಸಾನವಾಗು

ತ್ತದೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಾಗ, ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಬರಿಯ ಮಾತಿನಿಂದಾಗಲೀ ಸರ್ವಫಿಕ್ಕೇಟುಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಣ ಬೇಕು. ಒಂದು ಟೆಟ್ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಬಿಕ್ಕ ಅಥವಾ ದಾನದಿಂದಲೇ, ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಣವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ತೂಗಿಸಬಹುದೆಂದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧನಿಕರೂ, ಹಣವಂತರೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಹಣವಂತರ ಮೇಲೆ ಸಾಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I suppose that one or the other Member of each party has participated in the debate. Is there any party which has not had a single Member participating?

(Sri Kashimath Siddiah Veeriah stood up)

Mr. SPEAKER.—Has not one of your party members spoken?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Co-operation and Development).—Which is your party?

Mr. SPEAKER.—That is an information which you should elicit outside the House.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯ ಮಂಡಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರ ಮುಂಡಿಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಲು ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು ಹೌದೆ stab ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ stab ಮಾಡಿದರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು ಇದು ನಿಜ. ಶತ್ರುಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ಹೀಗೆ ಅವರು ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೆ. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳು-ರಾಮಾಯಣ ಭಾರತ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀತಿಯನ್ನು ಕದ್ದು ಕೊಂದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ರಾಮಣ ಸನ್ಮಾನಿಯ ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ, ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ ಮೋಸದಿಂದ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ವಾರ್ ಅದೊಂದು ಹಾಗೆ. ನಾವು ಶತ್ರುವನ್ನು ಬೈದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ರಾಜ

(ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ಕಾರಣಿಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ವರು ನಗರಾದಿವರ, ಇದು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟ. ಈಗ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಗೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಪಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಮೇಲೆ ಅಪಘಾತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಏಕಾಂಶವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೇಡಿಯೋನಲ್ಲಿ ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡಿ ನಾವು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯತ ಸಂದರ್ಭ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹಣ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ದೆವು. ಹಣವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನಾವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಂದ ರಶೀದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣ ಕೂಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ಹಣ ವನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಇದ್ದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದವರು ಕೂಡ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದಾದರೂ ಕೊಡು ತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಹಣವನ್ನೇನೋ ಕೊಡುತ್ತೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟವಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಾನೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ವನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆಫೀಸರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಪಾರ್ಕಿನ್ಸ್ ಸ್ ಡಿಸೀಜಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮುದುಕ ಮುದುಕಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಅವರು ಅರ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಕಾರಣ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವರು ಕೇಳು ವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರುವಾಗ ನಾವು ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಫಂಡಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖ ರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ದಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಏನಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವವರು, ಹೇಳುವವರು ಗತಿ ಇಲ್ಲ. ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತುಹೋದರೆ ನಮ ಗೇನಾದರೂ ಗುಂಡುಹಾಕಿ ಸುಡಲಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಆಗುವ ಅನೇಕ ರಿಗೆ protection ಉಂಟೇ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳು

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ ಇಂತಹ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಪೊಟೆನ್ಷಲ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬು ದನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕೊಂಡರೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಜನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಒರ್ಟೋಡಾನ್ಸ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗಿರುವ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭ ಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವ ಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ; ಗಂಡನಿಲ್ಲ. ಮಗನನ್ನು ವಾರ್ ಫೌಂಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಏನು ಕೊಡಲಿವಾ, ಎಂತಹ ಸಮಯ ಬಂತು, ನನ್ನಲ್ಲರುವ ಒಡವೆ ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ನನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊ ರಕ್ತ ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊ, ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕಳುಹಿಸವಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಏಕೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೀರಾ, ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಿದ್ದ. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಅವನೂ ಕೂಡ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋದ ಎಂದು ಹೇಳ ದಳು. ಹೀಗೆ ಅವಳ ಗೋಳು ಹೇಳಲಕ್ಕಾಗದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಉತ್ತರ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾರಿಗೂ ನೋವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿ ತಿದ್ದಳು. ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದ ಮಗು; ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ದೊಡ್ಡಕಡೆ. ಗಂಡ ಪಾರ್ಫೌಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಕಾಗದ ವಿಲ್ಲ ಪತ್ರವಿಲ್ಲ ಆತ ಏನಾದನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಾವು ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ದಳು. ನೀವು 208 ಜನ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಎಂಲಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಎಂಲಿಸ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಉಪಮಂತ್ರಿ ಗಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಳಿಯಂದರನ್ನಾಗಲೀ ಯಾರ್ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಸೊಸೆ ಯರು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲರಬೇಕು ಆದರೆ ನಾವು ಇಂತಹ ಗತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ನನಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡ ಲಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಆಕೆಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಚಿಕ್ಕ ಶುಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದುಡಿ ಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವಾಗಲೂ ಫಿರಾಪ್ಪನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮನೆ ಕುಳಿ ತರಬಾರದು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮಂತಹವರ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಾನು ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಅಪರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು (ಎಂದು ಹೇಳಿದರು) ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಷ್ಟು ಉಗುರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಉಗುಳಿಸಿದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ದುಡಿಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ತುಂಬಾ ಸಫರ್ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಿಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಸಹೋದರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹಿರೇಮಠ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸೇವೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಸೇವೆಯಲ್ಲೇನೋ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧವಾಡಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ, ಸತ್ತೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ವೀರರು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಂಥ ಜಾಗವದು. ಅಂತಹ ದೇಶವಿದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಒರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಯಾವ ತರಹ ಸೇವೆಗೂ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There are 40 minutes more left. May I suggest that members might be as brief as possible because it was mentioned to me by some friends that they would like to speak even for two or three minutes, so that they may participate just to express themselves? Shall I adopt that course? (After a pause) I think everybody is agreeable.

Hon'ble MEMBER.—Five minutes may be given to every member.

Mr. SPEAKER.—I am entirely in the hands of the House. I will give 5 minutes to each member.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕೋಡಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಚೀನಾದೇಶದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಧಾಳಿ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚೀನಾದವರು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದೇಶವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕೆಲವಾರು ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ war of in idea ಬಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಕಾರಣ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒರೀ ಭೂಮಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು, ನೆಲ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯುದ್ಧ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, protection of freedom ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆನೇಕ ದೇಶಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬಹುದು, ಚೀನಾ ಕೂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೇಶವೇ. ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯ ದೇಶಗಳೂ ಸಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೇಶಗಳೇ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಡೆಮೋಕ್ರಸಿ ಎನ್ನುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ದೇಶ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಲದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವೂ ಇದ್ದು ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಚೀನಾ ನಡೆಸಿರುವ ಧಾಳಿಯನ್ನು ಬರೀ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಅಂಶವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು.

ಅವರು ತಮ್ಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ War for ideas which spread Communism ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಈಗ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅನುಭವ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ಹೊರವಳ, ಹೊರವಳ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಕ್ರಮಣ ಅನ್ನು ಬೇಕೋ, ಅನ್ಯಭಾರದೋ, ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಲಾಭ ಆದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಈ ಡೆಮೋಕ್ರಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಯಾರ ಎದುರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜವಹರ ಲಾಲರ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು, ರೋಹಿಣಿಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಿನಿಯೋಗ ಇದಕ್ಕೆ freedom to organise, freedom of speech, freedom of religion ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ freedom to exploit ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಈ freedom ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲರುವ ಸ್ಥಾನಿಕರಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಇದ್ದವರು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿ 20 ಲಕ್ಷ, 50 ಲಕ್ಷ ಸೈನಿಕ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಶೆಟ್ಟಿ)

ರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕೆ ರೊಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ we have to pay the soldiers. ಅಲ್ಲ pay ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಜನರನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಬಳಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವಂಥ ರೋಕಶಾಯಿ ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆ. We cannot choose our neighbours ಅಂತ. ಇತ್ತ ಚೀನಾ ಅತ್ತ ರಷ್ಯಾ, ಇತ್ತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ನೆರೆ ಹೊರೆ ಇದೆ. ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ನೆರೆಹೊರೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ನಾವಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಹೊರದೇಶದ ನೀತಿ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾವು ಸಮಾನರಾಗಿ ಗೆಳೆಯರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. A friend of all is a friend of none ಎಂಬ ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ದರೂ ಕೂಡ ಈ non-alignment policy ಅಂತ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅದು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ we should know who are our friends. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಏನಿದೆ ಇವರ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. We are for democracy and we shall defend democracy and democratic countries. ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಅಂತ ಸೇರಬೇಕು. ರಷ್ಯದವರು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಚೈನಾವನ್ನು ತನ್ನ ಬಂಧು ಅಂತಲೂ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೆಳೆಯ ಅಂತಲೂ ಕರೆದರು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಡೆಮಾಕ್ರಟಿಕ್ ದೇಶಗಳವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಉಳಿದವರು ಎಂದರೆ whom we cannot choose. ಯಾರನ್ನು choose ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಹ ಅವರನ್ನು ಜೀವನದ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಗೆಳೆಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕು. We should know our friends first. ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಅದೇರಿತೆ Truth is on our side, Dharma is on our side, Righteousness is on our side ಎನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇನ್ನೇವೆ, ನಾವು ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಿಯರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲ ಧರ್ಮವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಾಜುಗೆ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಧರ್ಮಯುದ್ಧ ಎನ್ನುವುದು. ಕಾರವ ಪಾಂಡವರ ಕೈ ಇದರಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಎದುರು ಶಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. We should know the strength of the opposition, that is the enemy. ಅವರ ವಿಚಾರ ಏನು, ಅವರ ತತ್ವ

ಜ್ಞಾನ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು it is a war to protect freedom ಎನ್ನುವುದು ಸಾಲದು. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. This is a war to defend democracy as well as freedom. ಇದು ಬರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಭೂಮಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಯುದ್ಧವಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಕ್ತಿ, ಬರೀ ಯುವಕರು, ಬರೀ ಹಣ ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಯುವಕರು, ಎಲ್ಲ ಹಣ ಸರ್ವಾ ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿತ್ತು ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮ ಜಾನ್ಯಾಗಾಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, to make one blade grow we must allow the other blade also grow, to make two blades grow we must allow the plant to live ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಿಲ್ಲವು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡ ತಾವು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ, ಉದ್ಯಮಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕಲಿತು ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬಿದೋಗಿಕ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲದ ಸೇವೆ service without remuneration ಸ್ವಲ್ಪ ಬರುವ 5-10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ, ಪ್ರೀಡಂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has taken 10 minutes. I would like to know from the Government whether the Government will reply today.

Sri VEERENDRA PATIL (Minister for Public Works).—To-morrow, immediately after the question hour, Sir.

Mr. SPEAKER.—I have to follow the Rules of Procedure; not that I am compelling the Government. I must do my duty.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕುರಪ್ಪ (ಎಂಬುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿಸಿದ ಚೈನಾ ದುರಾಕ್ರಮ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಸಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪುಣ್ಯ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತ್ಯಾಗ, ಬಲ ದಾನದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತನುಮನಧನಗಳಿಂದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ

ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವಾಗ ಕೂಲಿಗಾರರು ರೈತರು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಬರವಣಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ದುಡ್ಡು ಇದ್ದವರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಲ್ಲಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಸಲ್ಲದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡುಬರಹತ್ತಿದೆ.

5-30 P.M.

ದಯಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಂತವರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರವು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಉಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿಸಿದೆ ಇರಲಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮಿತವ್ಯಯಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಏನಿದೆ ಅದು ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಮಿತವ್ಯಯ ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಐ ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿದಂತಹ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. O. SAMAJI(Belgaum II).—
[Spoke in Marathi]

†ಶ್ರೀ ಕಾಶೀಮಠ ಸಿದ್ಧಯ್ಯಪೀಠಯ್ಯ(ಶಿರಹಟ್ಟಿ):-
ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಚೀನಾ ದೇಶದವರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರದೂಡಲು ಸರ್ವತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರುವ ನೋಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರಾಗಿ ನಾವು ಸರ್ವತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಬಳವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾದಾಡುತ್ತಿರುವ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ರಕ್ತವನ್ನು ಸಹ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು 100 C. C. ಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಯಲ್ಲದಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೀನೀಯರ ದುರಾಕ್ರಮಣವನ್ನೆದುರಿಸಲು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬದವರಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನನ್ನ ದಿಷ್ಟು ಎಂದು ತಾವೇ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರೇಕೋ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು, ಈಗಾಗಲೇ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ದಿನವದ ಪಗಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಿಲಿಟರಿ ವಲರಕರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ರಾಧ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಜನರ ಬೇಕೆಂದು

ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು ನೋಟಿಸಿದಂತೆ ಆದಳತದ ಬರ್ಹನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನವಿತ್ತು. ಈಗ ನಿರೋಧ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳ ಪಗಾರ ತುಂಬಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಾಡುವ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ರಕ್ತವನ್ನು ಸಹ ಈ ಸಭೆಯು ಸದಸ್ಯರು 100 C.C. ಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆಯಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ, ಪಗಾರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಚೀನಾದವರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 1913-14ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಚೀನೀಯರು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದಿದ್ದಾರೆ. 1902-13ರಲ್ಲಿ ಟಿಬೆಟ್, ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಚೀನಾ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಮುರಿದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಂಚಶಿಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಅದನ್ನು ಅವರು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚೀನಾದವರಿಗೆ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಡೆದಾಡಿದವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು, ಹಾಗೆಯೇ ಅವರೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದವರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರೇ, ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬದರೂ ಕೂಡ ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಅವರಿಗೆ ವಿವೇಚನೆ ಬರಬಹುದು, ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯು ಸಬಹುದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರು. ಗ್ರಹಚಾರವಶಾತ್ ಅವರ ಆಂತರ್ಯವೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಬಹುಶಃ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ತತ್ವವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಅವರಿಗಿತ್ತೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಬಹುಶಃ ಚೀನೀಯರ ಮನೋಭಾವನೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ರಷ್ಯಾಕೂ ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡದೆ ಪಡ್ಯ ವರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಈಗ ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿತೋ ಅಂದಿನಿಂದ ರಕ್ಷಣಾಭಾರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದಾಗಿದೆ. ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕಾದಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಕ್ಯೂನಿಂತು ಕಾದಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ 60

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ)

ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಮೂರು ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರನ್ನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದರೂ ಭರ್ತಿಪಾಡಬಾರವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರು ಬಹಳ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಜನರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವರ್ಷದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೂ ರೂಢಿ ಅದು ಸಾಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದರಲ್ಲಿನು ತೊಡಕಿದೆಯೆಂದರೆ, ಯಾವೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಪಾದಕರೆಂದು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜನರು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಬಂದರೆ ಕೇವಲ ಮುನ್ನೂರು ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ? ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದಕರೆಂದು ಬಂದಿಲ್ಲ, ವರ್ತಕರು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧ ವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಜನ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು; ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ತಕರು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ಒಂದು ತೀವ್ರತೆ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷದ ಅವರ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಾತಾ ಉಳಿದು ದನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಾಗ್ದಾನ ಬರಬೇಕು. ಏರ್ಪಡಾತಾ ಕೊಡಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏರ್ಪಡಾತಾ ಈ ವರ್ಷದ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ದೇಶದ ವರ್ತಕರಾಗಲಿ, ಬಡಜನರಾಗಲಿ, ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಲಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ನೇತರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಿರ ಬೇಕು, ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೀವ್ರತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿ ವೆಯೇವಿನಾ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಳುಕಿದೆ. ಏನೇನು ನಡೆದಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ವೇಳೆಯಾದ ನಂತರ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಈ ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ವಿಳಂಬ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾದರೆ ಜನತೆ ಎಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ವೇಳೆಯಾಗ ಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ದೋಷನೆಮಾಡ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಜನತೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವರ್ತಕರೂ ಹಣವಂತರೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪು ವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರತೆ ಯಿಂದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಉಪಯೋಗ ವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದಲೂ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ

ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸರ್ಕಾರದ ಈ ನಿಲುವಿಗೆ, ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Now, is the House agreeable to sit for half-an-hour extra? Shall we sit till 6-0, P.M. because every office has extended its office hour by half-an-hour?

Sri S. SIVAPPA (Sravanabelagola).—We can continue the debate for the whole of tomorrow, because many of the Hon'ble Members are anxious to take part. That seems to be the pulse of the House. The Hon'ble Chief Minister can reply after four O'clock tomorrow.

Mr. SPEAKER.—I have to put a different question to the House. Then I will consider your request. The Hon'ble Leader of the Opposition is a party to the Business Advisory Committee conclusions and it is very embarrassing. Why not we sit half-an-hour extra today and give chances to a few of our friends?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—If it is to be extended, I think, we need not sit. But if it is not to be extended, we are prepared to sit.

Mr. SPEAKER.—The whole work for tomorrow will get dislocated. We thought that by lunch time or by the end of the day we could finish. From the speeches I have heard, I do not think there is going to be any dissentient voice, and there is nothing to canvass further.

Sri S. SIVAPPA.—Some of the members want to express their views.

Mr. SPEAKER.—Why not we sit for half-an-hour more today?

Sri S. SIVAPPA.—I have no objection. We are ready to sit for half-an-hour more. The understanding is that we shall sit for tomorrow also.

Mr. SPEAKER.—I have no understanding on the point. Sri Madappa Gowda will speak now.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ (ನಾಗಮಂಗಲ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ವರೆಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದು. ಯಾವದೇ ಒಂದು ದೇಶ ಭಕ್ಷಬೇಡಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನಾನು

ಕಂಡೂ ಇಲ್ಲ, ಕೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಪ್ರಾಂಧದಲ್ಲೇ ಭಕ್ತೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಭಕ್ತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಿಡುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಸೈನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನು ದೇಶ ಹೊರಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದೆಷ್ಟಾದರೂ, ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ವಸೂಲಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕೇವಲ 101 ರೂಪಾಯಿ ತಂದು ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವುದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಾಳೆಯದಿನದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೇಯಿರುವ ಬಡಜನರು ತಮ್ಮ ರೈಲಿನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ನೂರಾರಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ನೆಪಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಳೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ನೂರು ಪಟ್ಟು ರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಚಿನ್ನ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಚಿನ್ನದ ಬಾಂಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬೆರೆ ಇಳಿದು ದರಿಂದ ಅನೇಕರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈಗ ಚಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾದಂತರ, ಒಂದು ವಾಯದೆ ಹಾಕಿ, ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನವನ್ನೇ ವಾಪಸು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

6-00 P.M.

ಅದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಖವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಬರಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಚಿನ್ನ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರ ಹತ್ತಿರ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ಗಂಡಸರು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅದರಿಂದೇನೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕು. ನಾವು ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮಗಾಗಿ ಕಿಮದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇರುವವರು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು. ನನ್ನ ಮಗ ಬೇರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿ ಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ

ಕೆಲವು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುವ ಚೈತನ್ಯ ಎಷ್ಟಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಾಕ್ರೋಚಿಸಬೇಕು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಇರಲಿ. ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಗ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇರಿ, ಜನ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದನ್ನೇ ಮೂಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಈ ಎಮೆಂಜೆನ್ಸಿ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಪೊಹಿಬಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ಇದು ಏನು ನೀತಿ, ಯಾವ ಧರ್ಮ, ನಾವು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅನೀತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾಸ ನಿರೋಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕ್ರಮದಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಂದು ನೀತಿ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಏಕೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿ, ಆ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಡಾಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ.....

Mr. SPEAKER.—That will be coming later when the fiscal laws are taken up.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ.—ಅದರಿಂದ ಈಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳದೆ 15 ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಡಾನೆ ತುಂಬುವ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಸರಾರದವರನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಮಗೆ ಈ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಂತರೂ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತುರ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಿಧಾನವಾದರೂ ಪರಿವಾ ಇಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಪಾದವರ್ಧಿಗೌಡ)

ನವರು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಈ ನಿರಾಧಾರ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೈತರಿಗೇ ವಹಿಸಬಾರದು! ಸರ್ಕಾರ ಈಗಲೇ ಯುದ್ಧದ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಇದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಿರಾಧಾರ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 35-40 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬಂದೂಕ ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಕೂಡಲೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕುಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲು 108 ಇಕ್ವಿಟಿಗಳಿವೆ. ಅದು ಏಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿ ಬಂದು, ಆ ಯೋಗ, ಪಾಪ, ನನ್ನ ಮಗ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ಬೇಡವಾ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ಈ ನನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಢ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ, ಗಾಂಧಿ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿಲಿಟರಿ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಕು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಶತ್ರುಗಳನ್ನಾದರೂ ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಾವು ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಡೀ ದೇಶದ ಯುವಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಯಸ್ಕನಿಗೂ ಮಿಲಿಟರಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಚೀನೀಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೊನೆಯ ಅಂಗುಲದಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಇಡೀ 44 ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಭೇದಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಹೊಣೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೀನಾ ಮಹಾ ಪ್ರಬಲವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ದೇಶದ ಸಕಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಾಂತ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ನನ್ನದ್ದರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಟಿಬೆಟ್‌ನ್ನು ನುಗ್ಗಿ ಹಿವಾಲಯದ 6 ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚದುರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿ

ದ್ದಾರೆ, ನಾವಾದರೂ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಎದುರಿಸೋಣವೆಂದು ನುಮ್ಮನಿದ್ದೇವು. ಆದರೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಅವರು ಟಿಬೆಟ್‌ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆವು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗಡಿಯಿಂದ ಒಂದು ಅಂಗುಲದಲ್ಲೆಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಹಣ ಮತ್ತು ಜನ. ಜನವೇನೋ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಜನಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣವೆಂದು ನಾನು ಈಗ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಧನ, ಕನಕ' ಅಂತ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ದುಡ್ಡು ಎರಡೂ ಮುಖ್ಯ. ದುಡ್ಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಗಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಈ ದಾಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಹಿಂದೆ ತ್ರೇತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಜನರಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯಬೇಕು. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಇಷ್ಟೆ. ಗೋಲ್ಡ್ ಬಾಂಡ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಷ್ಟು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಚಿನ್ನ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ದವಸ ಧಾನ್ಯ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ದೇಶದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಿ ಬೆಳೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾರು ಧನಿಕರೋ, ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಚಿನ್ನ ಇದೆಯೋ ಆಸರೆಲ್ಲರೂ ದೇಶದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಿ ನಿರ್ವಾರಣೆತೆಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಯಾರ್ಯಾರಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಡಿಕ್ಲರೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪಾರ್ಟಿಸ್ ಆಗಲೇ, ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಗಲೇ ಅದು ಹಾಳಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಚಿನ್ನ ಎಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್‌ಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಜ್ಞರು ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮದ್ದು, ಗುಂಡು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಟರ್ ಗೋಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶವಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ಅಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಿನ ಡಾಲರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಕರ್ಪರಂ ಸೆಕ್ಟರ್ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಮದ್ದು, ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ದವನ ಧಾನ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಹೇಗೆ? ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ದೇಶವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಮೆರಿಕದಂಥ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟಿಕ್ ದೇಶವಾಗಲೀ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮ್ಯಾಕಿನ್ಯೆಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಯಾಂತ್ರಿಕರಣ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ 44 ಕೋಟಿ ಜನರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ಪದ್ಧತಿ ಮಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಯಂತ್ರಿಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಯಿತು.

ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ವಿಷಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ದುಡ್ಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಇಲಿಸಿಟ್ ಲಕ್ಟರ್, ಇದಕ್ಕೆ ಅಪೋನಿಯಂ ಸರ್ವ್ಲೆಟ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಳೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಲಿಸಿಟ್ ಲಕ್ಟರ್ ಕುಡಿಯುವವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಳೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಗಟ್ಟಿಮೂಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಚಿನ್ನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ನೀವು ಹೋದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಒಡವೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಬಿಂಡಿತ ಅವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮೂಲಕ ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Mr. Speaker, Sir, I rise to lend my wholehearted support to the resolution moved by the Hon'ble Leader of the House. The Chinese aggression, Sir, has come in a way has a blessing in disguise because it has given a rude shock to the whole nation. This aggression has shaken us out of our lethargy. We have been too much wedded to peace and non-violence. We had made a fetish of peace and non-violence and the policy of appeasement and we were wedded to the ideology of Charka. This aggression has made us to think, made us review and revise our policies. So, I say, it has come as a blessing in disguise. Sir, China has committed a naked and most treacherous aggression!

what is the purpose behind this aggression? What is Chinese aim?, In other words what is the nature of this war. We have got to think about this. China has after all expansionist ambitions. The ambition of the Chinese is to expand the revolution to spread the communist revolution. It is a form of new imperialism; as a great thinker has said it is red Napoleonism. Just as after the French Revolution Napoleon carried the revolution to other countries of Europe similarly the Communist China is trying to spread revolution to other countries in Asia. This seems to be the ambition of China. She wants to subjugate India and to convert her into a vassal State to make India in the hands of the Gods of Peking. Sir, the Chinese aggression was a matter of fact not a secret one. Those who have read the history of Chinese Revolution very closely know it very well. Because as far back as in 1949 Mao Tse Tung had declared that "the Chinese Revolution was not only limited to China, but it had to be extended to accomplish the liberation of the one thousand million suffering peoples of Asia" These were the words of Mao Tse Tung which were uttered as long back as 1949 and China followed this selfassumed mission and has achieved the means of spreading the revolution. It sent its Volunteers in 1950, to North Korea then it grabbed in 1951 Tibet and then it tried to create mischief in South East Asian countries. It tried to carry revolution to the South-East Asian countries. and partially succeeded. Then, In 1954, Indo-Chinese agreement was signed. No sooner the ink of this agreement was drying, China began to lay claim on at Ladakh. In 1955, China occupied Barahoti in Ladakh and then in the following years it intruded at 42 points into whole of the Himalayan border and occupied 14,000 sq. miles of the Indian territory. This is the history of China. And on 20th October this year they attacked the Indian forces and captured about 100 to 150 sq. miles of Indian territory. What is the aim behind all this?

What is the aim of all this? The aim is very clear. This war is not limited to military field. There are

(Sri B. R. SUNTHANKAR)

political aims behind it, and the political aim is to subjugate India. This war has been rightly pointed out by my Hon'ble friend Mr. Shetty is a war of ideas. Basic things are involved in this war. It is an ideological conflict; it is a conflict between ideologies. On the one side it is totalitarianism; on the other side it is democracy; on the one side it is communism; on the other side it is democratic way of life. It is a conflict between two ideologies, conflict between communism and democracy; it is a conflict between slavery and individual freedom and human dignity. So, this is the basic thing in this war and it is the urgent task of all of us to make the people realise these basic things underlying this war. People must be educated about this. There has been spontaneous response from the people and they are very enthusiastic. There is no doubt about that. People are coming forward to give donations in hundreds, thousands, lakhs and crores. That is not all. The People must be made to realise the significance of this war, the nature of this war. Our whole democracy is at stake. China is jealous of India. It is clearly seen India has succeeded in the democratic experiment which it has launched during the last fifteen years. Our plan, however much we may criticise, is meeting with, may be partial, success; we have completed two five year plans and we have launched the Third Five Year Plan. The democratic experiment is meeting with success in India and China thinks it is a challenge to her power in Asia. In Asia it is only India which has got a stable Government and it is only in India where democratic experiment has succeeded. Now China has thrown a challenge to our democracy and it has thrown a challenge against democratic values and all that we cherish, human values and values of freedom. So, we have to see this war in this perspective and we have got to mobilise all our resources to win this war. We must win this war. There is no other alternative. We have got to win this war and the Nation must be prepared to win this war. Ultimately

we are going to win, there is no doubt about that. For that, all the resources of the Nation must be mobilised. I may suggest one or two things in this connection. Sir, there is an urgent necessity to reconstitute the Government and to make it broad-based in the States as well as in the Centre so as to include all the democratic forces in the country.

MR. SPEAKER.—You want the reconstitution of the Government at the Centre.

SRI B. R. SUNTHANKAR.—At the State level also, and throughout the country because the present ruling party represents only 45 per cent of the electorate and 55 per cent are remaining outside. Then my second point is about the second line of Defence, namely, civil defence. Wars in modern times are total wars. The war affects every individual in the country, every citizen, man and woman in the country. Every man and woman must be mobilised to fight this war and for that we must build up a very strong civil defence. The Government machinery in the State, I regret to say, is very slow in regard to civil defence. Every adult in the State must get rifle training. We are meeting here for a fortnight and I would like to suggest that all the M.L.As. should be trained in rifle shooting. We are prepared to spend our time in getting rifle training. The Hon'ble Home Minister is not here. I think he will take hint from my suggestion and give us facility to get ourselves trained in rifle shooting. Strictest economy is very essential. The Government have rightly taken decision to effect five per cent economy cut in all the Departments. Still, Sir, we must have to exert ourselves for utmost economy.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಗೌಡ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ಪತಿಯವರೇ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನೇಕರು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಚೈನಾದೇಶದವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ನುರಿತರೇ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ದುಡಿಯಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಡಿಯಬೇಕು. ಪ್ರತಿ

ಯೊಬ್ಬರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಳಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರವಸಾಯಿಗಾರರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನೀರಾವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬರಿ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲ ಉಳಿದಿದೆ. ಅತಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೀಜ ನಿಕ್ಷುಪ ದಿಲ್ಲ. ಗೊಬ್ಬರ ನಿಕ್ಷುಪದಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಯುದ್ಧ ಬಂದಿದೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಿ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಕೂತುಕೊಂಡರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಲು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅತಿಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ಅಪ್ಪೆಜರಿ ಸಮಿತಿಯವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಅತಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರ ಉಪಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸಣ್ಣನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯು ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬರಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೂ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಯುದ್ಧ ಬಂದಮೇಲೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಎಸ್.ಪಿ.ಎಚ್. ಅನ್ನು ಇನ್ನೂ ತಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಬರಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ

ಜಾಡ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಿರಾಡಿಸಿ ಅತಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಈ ಯುದ್ಧ ನಿಧಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು, ಬಡವರು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಇರುವವರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶ. ಅನೇಕತರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಮಾಲೀಕರು, ಹಣವಂತರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾನಿಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದವರು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಮುಂದೆಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಂದವರಿಂದ ಬರಾತ್ತಾರವಾಗಿ ವಸೂಲಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಎರಡುನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ,

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet again tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 5th December 1962.